

Ἐσχάτως ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ γάλλου Λουδοβίκου Jobert βιβλίον πραγματευόμενον τοὺς ἀριστεροὺς, ἧτοι τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους οἱ ὅποιοι εἰς ὅλας τῶν τὰς ἐργασίας καὶ ἄλλας χρείας μεταχειρίζονται, ἀντὶ τῆς δεξιᾶς, τὴν ἀριστερὰν χεῖρα. Καὶ φυλὴν μὲν καθαρῶς ἀριστερῶν ἀνθρώπων οὐδαμοῦ εὗρεν, ἀλλ' ὑπάρχουσι πολλοὶ τοιαῦται ῥέπουσαι κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἦσαν εἰς τὴν χρῆσιν τῆς ἀριστερᾶς, τοῦτο πράττουσι π. χ. κατὰ 70% οἱ κάτοικοι τοῦ Πενδσάπ, ὁμοίως δὲ καὶ οἱ πλεῖστοι τῶν ἰθαγενῶν τῆς Ὀυτεντοτίας καὶ τῆς Γῆς τοῦ πυρός. Γενομένων δ' ἐρευνῶν περὶ τοῦ ζητήματος τούτου καὶ ἐπὶ κακούργων, εὐρέθη ἔτι τὰ 14 ἕως 22% ἐκ τῶν καταδικῶν ἦσαν ἀριστεροί, ἐν ᾧ τοιοῦτοι ἐξαιρετικοὶ ἄνθρωποι εἰς ὅλας τὰς κοινωνικὰς τάξεις εὐρίσκονται συνήθως ἀποτελοῦντες μόνις τὰ 8—9%.

Τὰ ἔργα τῶν νεωτέρων ζωγράφων πωλοῦνται ἐν Παρίσις ἀντὶ λίαν ὑπερβολικῶν τιμῶν. Νομίζομεν ὅμως ὅτι μοναδικὴν τῇ ὄντι ὑπερέτιμην ἀπέκτιθεν εἰκὼν τις τοῦ γάλλου Millet, ἀντὶ τῆς ὁποίας Ἀμερικανὸς τις προσέφηκε 500,000 φράγκων. Πρὸ εἰκοσαετίας, καθ' ἣν δηλαδὴ ἐποχὴν ὁ δημιουργὸς τῆς εἰκόνος εὐρίσκειτο ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς ἡλικίας καὶ τῆς δραστηριότητός του, ἔμπορος τις ἠγόρασε τὴν αὐτὴν εἰκόνα ἀντὶ 2000 φράγκων. Τὴν σήμερον ὁ ζωγράφος δὲν εὐρίσκεται μετὰ τῶν ζώντων. Ἡ εἰκὼν του „ὁ χαιρετισμὸς τῶν ἀγγέλων“, παριστάνει σκηὴν συνθησώστην εἰς τὸν ἀγροτικὸν βίον τῶν καθολικῶν καὶ τῶν καθ' ἡμᾶς χωρῶν. Καθ' ἣν στιγμὴν ἀρχίζει νὰ κρούῃ ὁ κῶδων τοῦ Ἑσπερινοῦ, δυο χωρικοὶ διακόπτουσι τὴν ἐργασίαν των καὶ ἀσκεπεῖς προσεύχονται.

Εἰς ὅλα τὰ ἐγχειρίδια τῆς Φυσικῆς ὑπάρχει ἀναγεγραμμένη, οἷονεἰ κατὰ παράδοσιν, καὶ ἡ σημείωσις ὅτι ἔλαιον χεόμενον ἐπὶ τῶν ἀγρίων τῆς θαλάσσης κυμάτων κατευνάζει τὴν ὀργὴν αὐτῶν. Τὸ φαινόμενον τοῦτο ἐξηγεῖται ἐκ τοῦ ὅτι ἡ μεγαλειτέρα τῶν μορίων τοῦ ἐλαίου συνοχή, ὁ γλισχρός αὐτοῦ βρευστὸς ὑμῆν, καθιστᾷ ἀδύνατον τὴν περιστροφὴν τῶν κυμάτων καὶ τὴν ταχέαν αὐτῶν θάλασσαν. Τοιοῦτοτρόπος ὁ ἀῆρ δὲν εὐρίσκει σημεῖα, ἐφ' ὧν νὰ προσβάλῃ τὸ κύμα, δὲν δύναται δὲ ἄσπασιν τὴν μᾶζαν τοῦ ὕδατος αὐτοῦ ὀρίζοντες καὶ νὰ παρασύρῃ καὶ νὰ σχηματίσῃ τρικυμιώδη κύματα. Εἰς τὰς ἐξηγήσεις ταύτας ὀλίγοι ἐπίστευον μέχρι τοῦδε εἰλικρινῶς καὶ οἱ πλεῖστοι ἀμφέβαλλον περὶ τῆς πρακτικῆς των ἐφαρμογῆς, πάντες ὅμως οὐκ ὀλίγον ἐξεπλάγησαν, ὅτε πρὸ τινων ἐτῶν ὁ ἄγγλος πλοίαρχος Chetwind ἐπέστειλεν εἰς τὴν ἐθνικὴν Ἑταιρίαν ὠσειβίων πλοίων ἐκθεσιν περὶ τῶν κατευναστικῶν ἰδιοτήτων τοῦ ἐλαίου ἐπὶ τῶν θαλασσίων κυμάτων. Τῇ ἐπινεύσει τοῦ ἀγγλικοῦ ναυαρχείου ἔγιναν ἔκτοτε πολλὰ πρακτικὰ πειράματα, καθ' ἃ ἀπεδείχθη πραγματικῶς ὅτι πολλὰκις μικρὰ ποσότης ἐλαίου ἠδύνατο νὰ θαυματουργήσῃ ἐν καιρῷ κινδύνου. Ὡς ἐκ τούτου τὸ ναυαρχεῖον ἐξέδωκεν ὁδηγίαν πρὸς χρῆσιν τῶν ναυτιλλομένων, ἐξ ὧν μεταφέρομεν ἡμεῖς ἐνταῦθα τὰς ἐξῆς κυριωτέρας.

— Ἐπὶ ἐλευθέρων κυμάτων, ἧτοι κυμάτων βαθέων ὑδάτων ἡ ἐπενέργεια τοῦ ἐλαίου εἶνε σημαντικωτάτη.

— Παρὰ τὴν ἀκτὴν, ἡ ὅπου τὰ κύματα θλάονται ἐπὶ σκοπέλου, ἀβαθούς καὶ ἐκτεταμένης ἀκτῆς ἡ ἐπενέργεια εἶνε ἀβεβαία, διότι ἐνταῦθα τα κύματα ὀρίζοντες κινεῖται πρὸς τὸ ἀβαθὲς ὕδωρ ὅπωςδὴποτε ὅμως ἡ χρῆσις τοῦ ἐλαίου δὲν εἶνε ἀνωφελής.

— Χρησιμώτατα πάντων εἶνε τὰ βαρέα καὶ παχύτατα ἔλαια, καὶ αὐτὰ ἀκόμη τὰ τῶν μηχανῶν, ἔστω καὶ ἂν ἐχρησιμοποιοῦντο προηγουμένως.

— Μικρὰ ποσότης ἐλαίου ἀρκεῖ, ὅταν τοῦτο ᾖ δυνατόν νὰ ἐπιχυθῇ κατὰ τὴν ἐναντίαν πρὸς τὸν ἄνεμον διεύθυνσιν.

— Ἀξιοσύστατος εἶνε ἡ χρῆσις αὐτοῦ διὰ τὰ πλοῖα καὶ τὰς λέμβους οὐ μόνον κατὰ τὸν πλοῦν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν προσέρισιν καὶ ἀγκυροβολίαν.

— Ἡ ἐπενέργεια βεβαίως ἐξασθενίζεται, ἐὰν τὸ ὕδωρ εἶνε λίαν ψυχρόν, ὥστε νὰ παρακωλύῃ τὴν ἐξάπλωσιν τοῦ ἐλαίου.

— Τοῦτο ὅμως ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ποιότητος αὐτοῦ.

— Ὁ κάλλιστος καὶ προσφορύτερος τῆς χρήσεως τρόπος εἶνε, ἐὰν

ἐξ ἀμφοτέρων τῶν πλευρῶν τοῦ πλοίου ἐξαρτηθῶσι σακκοί, περιέχοντες ἐπαρκὲς ποσὸν ἐλαίου, οἵτινες ὅμως νὰ ᾖνε διὰ χονδρῶν βελονῶν πολλὰ-χοῦ διατρυπημένοι, ὥστε εὐκόλως νὰ ἐκρέῃ τὸ παχὺ ἔλαιον.

Ἐν ταῖς θαλάσσαις τῶν δυτικῶν Ἰνδιῶν ἀνεκάλυψεν ἐσχάτως Βακτηριολόγος τις φωσφορίζοντα βάκιλλον, καλλιεργήσας δὲ καὶ θρέψας αὐτὸν κατώρθωσε νὰ μεταφέρῃ καὶ εἰς Εὐρώπην. Τὸ μικρόβιον τοῦτο εἶνε ἴσως ἡ ἀφορμὴ τῆς φωσφορίζουσας λάμψεως τῶν τροπικῶν θαλασσῶν. Ἐκτιθέμενος εἰς τὸν ἀτμοσφαιρικὸν ἀέρα, ἐκπέμπει ἐν τῇ σκότει ἀξιοπερίεργον φῶς χρώματος κυανοπρασίνου καὶ ἐν πολλοῖς ὑπομνηστικόν τὴν ἐντασιν τοῦ ἡλεκτρικοῦ. Ὁ βάκιλλος οὗτος δύναται νὰ ἐνοφθαλμισθῇ εἰς νεκροὺς ἰχθῦς καὶ ἐν θερμοκρασίᾳ 20—30° ἀναπτύσσεται τὸσον ταχέως, ὥστε ἐντὸς 24 ὥρῶν τὸ πολὺ ἅπαν τὸ σῶμα τοῦ ἰχθύος φαίνεται ὥς ἐξ σπινθηροβολοῦν καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις. Ἐὰν ᾖ τὴν πλύνωμεν τὸν ἰχθὺν δι' ὕδατος, βλέπομεν ὅτι οἱ βάκιλλοι καὶ εἰς τοῦτο μετέδωκαν μαγικὴν ἀληθῶς λάμψιν καὶ φωταύγειαν. Ἀπὸ τινος χρόνου τὸ θαυμάσιον τοῦτο φαινόμενον δεκνύεται δις τῆς ἐβδομάδος ἐν τῇ ἰχθυοτροφείᾳ τοῦ Βερολίνου εἰς τοὺς ἐπισκεπτομένους αὐτὸ περιέρχους. Ὑπὸ τὸ μικροσκοπίον οἱ ἐν λόγῳ μικροὶ ὁργανισμοὶ φαίνονται ὡς μικραὶ καὶ κατ' ἀμφοτέρας τὰ ἄκρα καμπύλαι δοκίδες, ὀλίγον τι προσομοιάζουσαι πρὸς τοὺς κομματοειδεῖς βακίλλους τῶν χολεριῶντων. Τὴν φωτιστικὴν του δύναμιν χάνει ὁ βάκιλλος οὗτος ἐν θερμοκρασίᾳ 40°. Τὸ σήνθηδες φαινόμενον τοῦ φωσφορισμοῦ τῶν ὑδάτων ἐν τῇ βορείᾳ θαλάσῃ καὶ τῇ Ἀτλαντικῇ ὠκεανῷ προκαλεῖται ὑπὸ μικρῶν θαλασσίων ζώων, ὁρατῶν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης καὶ εἰς αὐτὸν τὸν γυμνὸν ὀφθαλμόν. Ἰπάρχουσι δὲ καὶ τελειότερον ἀνεπτυγμένα θαλάσσια ζῷα, τὰ πυρὸσώμα π. χ., τὰ ὅποια ἐπίσης ἐκπέμπουσι φωτεινὰς ἀκτῖνας. Τῷ 1876 ὁ Lassar παρετήρησεν ἐξαισώως φωσφορίζουσαν τὴν ἐπιφάνειαν τῆς Προποντίδος, ἡ λάμψις δὲ προήρχετο ἐξ ἀπειροπληθῶν ἀσκιδίων ἀνελθόντων ἀπὸ τοῦ βάθους τῶν ὑδάτων εἰς τὴν ἐπιφάνειαν. Πολλὰκις παρετήρηθησαν ἰχθῦς καὶ ἀστακοὶ φωσφορίζοντες καὶ ἐμβαλόντες τὰς οἰκοδομοποινας εἰς ἀπερίγραπτον τρόμον. Αἰτία ὅμως τῆς φωτοβολίας ταύτης εἶνε μικροὶ ὁργανισμοί, οἱ ὅποιοι κατὰ τὰς ἐρευνας τοῦ Pflüger καὶ τοῦ Lassar φαίνονται ὑπὸ τὸ μικροσκοπίον ὡς στρογγύλα σφαιρίδια. Εἶνε, δὲ ἀβλαβῆ καὶ δὲν ὑποδηλοῦσιν ἑναρξιν τῆς σήψεως. Ἀπ' ἐναντίας μάλιστα, ἡ σήψις φονεύει αὐτὰ καὶ τ' ἀποστερεῖ τῆς φωτιστικῆς των δυνάμεως. Τὸ φέρον τὸν φωσφορίζοντα βάκιλλον θαλάσσιον ὕδωρ διατηρεῖ τὸ φῶς του 24 ὥρας καὶ πλέον ἀκόμη, ἐὰν διαρκῶς συγκοινωνῇ πρὸς τὸν ἀέρα. Εἰς τὸ γλυκὺ ὕδωρ ὁ βάκιλλος δὲν μεταδίδει τὴν λάμψιν του.

Περὶ τοῦ ζητήματος, ἐὰν ὁ σημερινὸς κόσμος ἔγινε πλουσιώτερος ἢ πτωχότερος, ἠγόρευσε πρὸ τινος ἐν Λιβερπούλῃ ὁ λόρδος Δέρβυ καὶ μετὰ τῶν ἄλλων εἶπεν, ὅτι κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτι ἐχειροτέρευσε μὲν ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τοῦ ἀτόμου καθ' ἑκάστον, ἀλλὰ τὸ σύνολον ὅμως δὲν ὑπέστη ἀπώλειαν. Τοῦτο ἀποδεικνύεται ἐκ τῆς καταναλώσεως τοῦ τείλου καὶ τῆς ζαχαρώσεως. Ἐν ἔτει 1880 αὕτη συνεποσσοῦτο εἰς 158,000,000 λίβρας στερλ. τῷ δὲ 1885 εἰς 182,000,000. Τῷ 1880 κατηναλώθησαν ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Ἰρλανδίᾳ 19,500,000 στατῆρες ζαχαρώσεως, τῷ δὲ 1885 24,100,000. Ἀλλῃ ἀπέδειξεν τῶν ἰσχυρισμῶν του ὁ ἀγορεύων ἔφερε τὰς παρακαταθήκας ἐν τοῖς ταμειευτήροις, συμποσομένης τῇ μὲν 1880 εἰς 78,000,000 λίρ. στερλ., τῷ δὲ 1885 εἰς 94,000,000. Ὁ ἐπὶ τῶν εἰσδημάτων φόρος ὑπελογίσθη τῷ 1880 εἰς 577,000,000 λίρ. στερλ., τῷ δὲ 1885 631,000,000. Μεταβαίνων δὲ εἰς τὰ αἰτία τῆς σημερινῆς ἀκνησίας καὶ στασιμότητος τοῦ ἀγγλικοῦ ἐμπορίου καὶ τῶν ἐπιχειρήσεων, παρετήρησεν ὁ λόρδος Δέρβυ ὅτι τοῦτο ἐν μέρει μὲν ἴσως ᾖ συνέπεια τοῦ ἄλλοτε μὴ ὑπάρχοντος ἀνταγωνισμοῦ τῆς ξένης βιομηχανίας, ἐν μέρει ὅμως πρέπει ν' ἀποδοθῇ καὶ εἰς τὸν ἀδιόριστον καὶ ταχὺν πολλαπλασιασμόν τοῦ πληθυσμοῦ, αὐξανόμενον καθ' ἑκάστην κατὰ 1000 ψυχάς. Τελευταῖον παρετήρησεν, ὅτι κατὰ τὴν γνώμην του ἐντὸς ἐνός ἔτους θὰ διευκρινισθῇ ἡ κρίσιμος αὕτη κατάστασις.